

Spolkové zprávy.

Dne 13. května 1927 uspořádala Právnícká Jednota Moravská se Svazem českých soudců a se Sdružením německých soudců společný večer na počest ministra spravedlnosti p. dra Mayr-Hartinga v restauraci zemského domu III. Z naší Jednoty byl mimo jiné členy přítomen též její starosta pan president dr. Vážný.

Dne 10. září 1927 byla výborová schůze.

Usneseno, aby naše Jednota účastnila se při odhalení pamětní desky prof. Bráfa v Třebíči. Jakožto delegáti vysláni k této slavnosti: pan president dr. Vážný, dr. Machovský, dr. Voslař a dr. Brychta.

Jednáno o účasti naší Jednoty na výstavě soudobé kultury v roce 1928. Usneseno, aby p. vrchní rada Boubela byl požádán o sepsání dějin naší Jednoty.

Dne 13. září 1927 byla členská schůze za přítomnosti 21 osob.

Pan president dr. Vážný vyzval přítomné, aby se zúčastnili při odhalení pamětní desky prof. Bráfovi v Třebíči dne 18. září 1927.

Prof. Bráf byl čestným členem naší Jednoty.

Probírán pak tento praktický případ: Byl prodán kůň a po zvěrolékařské prohlídce byl kupitelem odebrán a zaplacen. Po tomto odebrání vyšlo najevo, že kůň jest dušný. Kupitel ho proto zavedl ku prodateli. Tento prohlásí, že koně zpět nevezme. Kupitel proto nechal koně na dvoře prodatelově a odešel. Prodátel se koně ujal a ponechal jej ve svém opatrování. Podal však proti kupiteli žalobu s petitem, že kupitel jest povinen koně odebrati a zaplatiti mu za výživu koně za každý den 20 Kč až do odebrání koně. — Jest otázka, zdali tento žalobní petit jest správný. — Debaty zúčastnili se: dr. Fišer, dr. Krippner, dr. Neubauer, vrchní rada Čížek, dr. Voslař a dr. Brychta.

O správnosti petitu se mínění rozcházela.

Dne 17. a 18. září 1927 byl zájezd do Třebíče k odhalení pamětní desky prof. Bráfovi. Zájezdu se zúčastnilo 14 pánů a 4 dámy.

Dne 17. září byl vzpomínkový večer v sále Národního domu. Dne 18. září prohlédli si účastníci zájezdu památnou basiliku v Třebíči, načež v autech byla vyjíždka do okolí třebíčského. — O 11. hod. bylo odhalení desky, při čemž slavnostní řeč měl ministr financí dr. Karel Engliš.

V poledne byl společný oběd v Národním domě.

Dne 27. září 1927 byla ve Čtenářském spolku členská schůze.

Dr. Bedö přednesl případ darování mezi manžely. Debaty se zúčastnili: dr. Sodomka, prof. dr. Dominik, dr. Machovský, dr. Voslař a dr. Bedö.

Dr. Voslař přednesl: žalobní žádosti eráru bylo v I. stolici vyhověno. Proti rozsudku bylo podáno odvolání opožděně. Druhá stolice však tuto okolnost přehlédla a rozsudek potvrdila. Proti dovolání namítal erár, že odvolání bylo podáno opožděně a že proto rozsudek druhé stolice neměl býti vůbec vydán, a že věc ta jest již na základě rozsudku I. stolice res judicata.

Jest otázka, zdali tento názor eráru jest správný.

Dle rozhodnutí nejvyššího soudu nemůže erár teprve v dovolacím řízení onu námítku učiniti, když ji neučinil včas v řízení odvolacím a nejde proto v takovémto případě o res judicata.

Položena otázka, zda v řízení pro rušenou držbu jest přípustno vydati konečné usnesení pro zmeškání žalované strany. — Většina přítomných jest toho náhledu, že ano.

Dne 11. října 1927 byla členská schůze za přítomnosti 23 osob.

Jednáno o praktických případech.

Dáno k diskusi: Nemovitost je připsána do vlastnictví manželům A a všem dětem, jež z jejich manželství se zrodí, rovnodílně. Vymáhající věřitel má proti dítěti, jehož jméno v pozemkové knize dosud zapsáno není, exekuční titul. Je otázka, jak lze provést dražbu podílu tohoto dítěte. — Převládá názor, že třeba napřed zabavit nárok dítěte na připsání jeho vlastnictví. Pak třeba žádati na těch, jimž v pozemkové knize vlastnické právo je připsáno, by uznali jeho vlastnictví, a když by tak neučinili, tedy podati na ně žalobu.

Dále řešena otázka, zda manžel je povinen hraditi útraty spojené se stravováním jeho manželky v trestnici.

Na to uvádí dr. Appel: Advokát podá za sebe žalobu u sborového soudu. K I. roku se dostaví za něho jeho koncipient, jenž není oprávněn před sborovým soudem zastupovati. Žalovaný navrhne vydání rozsudku pro zmeškání, jelikož žalobce není zastoupen. Je otázka, má-li soud tomuto návrhu vyhověti.

Dr. Ouředníček přednáší: Žalovaná strana chce vyrovnati spor. Její právní zástupce prohlásí, že smíru nepodepíše. Jeho strana vypoví mu na to plnou moc. — Soud však nechce se stranou pak jednati, jelikož není v advokátském sporu zastoupena. — Většina přítomných přiklohuje se k náhledu, že dle § 26 c. ř. s. může strana činiti ústní prohlášení vedle svého advokáta, při čemž ovšem procesních úkonů činiti nemůže. Materiálně může však svým právem nakládati, a tedy též smír proti vůli svého advokáta učiniti.

Dne 11. října 1927 byla hned po členské schůzi výborová schůze. S díkem vzata na vědomí zpráva, že ministerstvo spravedlnosti poskytl naši jednotě podporu ve výši 3000 Kč pro rok 1927.

Dále vzata na vědomí zpráva jednatele, že ze členů zemřel pan Karel Eckert, rada vrch. zem. soudu v Praze a dr. František Poledna, advokát v Holešově.

Jinak projednány běžné záležitosti.

Dne 25. října 1927 byla ve Čtenářském spolku členská schůze za přítomnosti 17 osob.

Projednávány praktické případy.

Dne 8. listopadu byla tamtéž členská schůze za přítomnosti 26 osob.

Opět jednáno o praktických případech.

Dr. Krippner přednesl: Manžel ve svém posledním pořízení učinil svou universální dědičkou svou manželku. Při tom uvedl, že jeho matka je dědičkou do výše povinného dílu. Manželka zemře před smrtí svého manžela, který pak též zemře bez zanechání další poslední vůle. — Je otázka, zdali matka zůstavitelova má nárok pouze ve výši povinného dílu, či zda má nárok na pozůstalost zůstavitelovu jakožto dědička ex lege. Matka totiž se přihlásila k pozůstalostnímu řízení jakožto dědička v konkurenci se sourozenci zůstavitelovými.

Debaty se zúčastnili: dr. Voslař, dr. Vážný, prof. dr. Bílovský, dr. Janda, notář Podlipný, dr. Krippner a dr. Fišer.

Řešena jmenovitě otázka, zda matka má dle znění testamentu a dle vůle zůstavitelovy pouze obligační nárok proti pozůstalosti, či má-li věcný nárok jakožto dědička.

Přítomní jsou různého náhledu, avšak shodni v tom, že pozůstalostní soud přihlášku matky jakožto dědičky přijmouti musí, a že pak tuto věc má odkázati na pořad sporu.

Dr. Krippner uvádí: Nevěsta je nucena se provdati. Donucujících okolností použije její ženich k tomu, že v notářském spisu vymíni si poskytnutí věna a dále to, že jeho budoucí manželka se vzdává nároku na alimenty i pro ten případ, když rozvod manželství bude povolen z manželovy viny. — Je otázka, zdali toto poslední ustanovení je platné. Dr. Krippner sám míní, že platným není, jelikož jest nemorálním.

Dr. Janda však soudí, že nárok na alimenty jest nárokem majetkovým a poněvadž každý se může vzdáti svého majetkového práva i do budoucnosti, tedy že v tomto případě může tak učiniti nastávající manželka.

Notář Podlipný klade důraz na to, že nevěsta je si vědoma, jakého nároku se vzdává, jakož i toho, že k rozvodu jejího manželství v viny manželovy skutečně může dojíti. Vzhledem na toto vědomí její míní, že závazek nevěsty je platný.

Dr. Vážný podotýká, že při smlouvách, které pro nemorálnost jsou nicotny, nezáleží na vědomí zavázané strany.

Dr. Fišer má za to, že smlouva je neplatna ne proto, že je contra bonos mores, nýbrž z důvodu nátlaku. V tomto případě jedná se vlastně o svatební smlouvu, a tu je neomezeným právem kontrahentů upravití předem příští jejich majetkové poměry.

Dne 8. listopadu 1927 byla výborová schůze.

Vzaty na vědomí zpráva jednatele a pokladníka o běžných záležitostech a o těchto učiněna patřičná usnesení.

Dne 22. listopadu 1927 byla členská schůze za přítomnosti 20 osob.

Řídil ji pan president dr. Vážný, který připomněl úmrtí váženého člena naší Jednoty pana dra Emanuela Lisky, notáře v Brně. Vytкнуł stručně jeho zásluhy o naši Jednotu, načež přítomní ucíli památku zesnulého povstáním.

Projednávány praktické případy.

Prof. dr. Dominik předkládá k řešení otázku, od kdy počíná běžeti 2 letá lhůta dle § 3, odst. 2. vyr. řádu, během níž mají býti zaplacený vyrovnací kvoty. Prof. Dominik sám soudí, že by vzhledem na stylisací zákonného ustanovení jakož i na jeho systematické zařazení se mohlo souditi, že lhůta počíná ode dne podání žádosti za soudní vyrovnání.

Převládá náhled, že lhůta počíná běžeti od pravoplatného schválení vyrovnání. Debaty se zúčastnili dr. Bedř, dr. Fišer, dr. Veselý, rada nejv. soudu dr. Machovský, dr. Pavlíček, dr. Havlík, dr. Navrátil a prof. dr. Sedláček.

Dne 6. prosince 1927 byla členská schůze za přítomnosti 30 osob. Schůze se zúčastnili též jakožto hosté 4 tajemníci odborových organizací: p. Josef Veska, Jakub Polach, František Osouch a Rudolf Žák.

Dr. Jindřich Vácha, rada nejv. soudu, přednášel na thema: Propuštění dělníka a zákon o závodních výborech. — Přednesl dotyčnā zákonnā ustanovení a vyznačil dle nich kompetenci rozhodčí komise. Zabýval se jmenovitě otázkou, je-li přípustna proti rozhodnutí rozhodčí komise stížnost k nejvyššímu soudu (alternativa dle § 3, odst. 1. lit. cc) zmíněného zákona: buď—buď—buď). Podrobně pak zmínil se referent o praktickém případě, kterým se zabýval jak nejvyšší správní soud v Praze, tak nejvyšší soud v Brně. Referent se zabýval při tom otázkou, zdali rozhodnutí rozhodčí komise je rázu veřejnoprávního, či soukromoprávního. Debaty, jež na to vznikla, zúčastnili se: pan pres. dr. Vážný, prof. dr. Dominik, dr. Vácha, dr. Machovský, dr. Voslař, vrchní rada Mlejnek, dr. Jindřich Morgenstern a dr. Fišer.

Dne 6. prosince 1927 byla výborová schůze.

Usneseno poskytnouti jakožto dar Jednoty na uctění památky zemřelého dra Emanuela Lisky podpůrnému spolku Bráť 200 Kč. Br.

Oslava 10letého trvání republiky. Právnickā Jednota Moravská uspořádala dne 25. října 1928 mimořádnou členskou schůzi na oslavu prvního 10letí Československé republiky.

Schůzi zahájil a ji řídil starosta Jednoty pan president Dr. Frant. Vážný. V proslovu podotkl, že naše Jednota též se chce připojiti k oslavám významného 10letí našeho státu, a že tak učinila alespoň svoláním této mimořádné členské schůze. Vytkl že význam 10letí toho jest možno posuzovati s hledisek různých. On pouze chce poukázati na to, že ku převratu 28. října 1918 vedlo duševní založení našeho lidu, způsobené prací našich buditelů a tradicí jejich díla

Pan prezident Dr. Vážný připomněl, že souručenství našeho lidu není již takové, jako bylo při převratu roku 1918, věří však, že stále ještě nedotčenou jest vlastní duše a základní smýšlení českého člověka, které potrvají jako záruka šťastného dalšího vývoje naší republiky i nadále.

Pan prezident poukázal, že i naše Jednota působí při pěstění tohoto základního ducha českého člověka tím, že ve své působnosti klade stále důraz na vzájemnou snášenlivost, na objektivní posuzování věcí a na spravedlnost.

Speciální funkcí naší Jednoty ovšem jest, aby její členové vnikali do ducha našich nových zákonů a přispívá k poznání tomu jak svým časopisem, tak svými schůzemi a přednáškami. Pan prezident vytkl hlavní zásady našeho zákonodárství z prvního 10letí republiky, při čemž poznamenal, že technika a výstavba zákonů našich měla by se dít pečlivěji, jelikož často pro praktickou potřebu nevyhovuje.

Svůj proslov ukončil pan prezident přáním mnoho zdaru do příštích 10 let republiky.

Nato za jednomyslného souhlasu všech přítomných byl odeslán kanceláři pana presidenta republiky tento telegram: „Právnická Jednota Moravská dovoluje si ze své schůze na oslavu 10letí republiky zaslati Vám, pane presidente, projev neochvějně oddanosti a hluboké vděčnosti.“

Nato pan Dr. Hynek Bulín v poutavé a zajímavé řeči promluvil o převratu v Brně v roce 1918 jakož i o poměrech v Brně a na Moravě, jež s převratem tím byly v souvislosti.

Udílění cen ministerstva spravedlnosti za právnická díla a pojednání příslušníkům stavu soudcovského, advokátního a notářského. K oslavě 10letého trvání Československé republiky vypsalo ministerstvo spravedlnosti na jaře t. r. šest cen v úhrnné částce 10.000 Kč. K soutěži přihlášeno bylo od 27 autorů celkem 55 vědeckých prací a pojednání. Z toho 45 civilních a 10 trestních. Vzhledem k tomuto značnému zájmu zvýšilo ministerstvo spravedlnosti částku 10.000 Kč označenou pro odměny na 14.100 Kč a použilo výhrady soutěže, že může místo vypsanych šesti cen přiznati více menších cen. Podle posudku poradního sboru byly přiznány odměny:

a) za práce v oboru civilním: Dr. Janu Löwenbachovi, advokátu v Praze, 2000 Kč, Antonínu Horákovi, radovi nejv. soudu v Brně, 1500 Kč, Dr. Robertu Steinerovi, radovi zem. soudu v Chebu, 1000 Kč, Dr. Josefu Zelinkovi, radovi vrch. zem. soudu v Plzni, Dr. Hanuši Roppertovi, radovi zem. soudu, společně s Dr. Jiřím Weisem, advokátem v Litoměřicích, Dr. Dominiku Eisingerovi, radovi vrch. zem. soudu v Olomouci, a Dr. Edm. Prochaskovi, radovi vrch. zem. soudu v Olomouci, po 800 Kč, Dr. Vladimíru Mandlovi, advokátu v Plzni, Dr. Jaroslavu Horákovi tabulárnímu soudci v Bratislavě, Dr. Janu Klatzovi, radovi zem. soudu v Chebu a Dr. Viktoru Czechovi, radovi zem. soudu v Chebu, po 600 Kč;

b) za práce v oboru trestním: Dr. Františku Kronbergerovi, okres. soudci v Praze, 1200 Kč, Dr. Antonínu Rališovi, okres. soudci v Bánovcích, 1000 Kč, Dr. Františku Dostálovi, soudci v Hradci Králové, Dr. Karlu Reinoldovi, okres. soudci v Blansku a Dr. Vilému Tandlerovi, radovi vrch. zem. soudu v Olomouci, po 600 Kč.